

NEKROLÓG

Sr. Mária Vengliková, FDC

Sestra Mária, krstným menom Agnesa, sa narodila 20. januára 1948 v dedinke pod Tatrami v Krížovej Vsi. Agnesa prišla na svet spolu so svojím dvojčatom – bratom Vincentom. Pochádzala z dobrej kresťanskej rodiny. Rodičia Ondrej a Anna, rodená Pavličková, vychovali jedenásť detí. Viedli ich k viere, láske a úcte k Pánu Bohu a bližným. Mali túžbu darovať Pánu Bohu svoje deti. Dve dcéry zasvätili svoj život v Kongregácii Dcér Božskej Lásky: Agnesa – sr. Mária, a Daniela – sr. M. Felicitas.

Agnesa po ukončení základnej školy pokračovala v štúdiu na trojročnom gymnáziu v Poprade, ktoré zavŕšila maturitnou skúškou. Absolvovala ľudovú školu umenia, odbor hra na klavíri. Tento dar umenia neskôr využila ako organistka. Po ukončení štúdia nastúpila ako učiteľka na Základnej škole v Mníšku nad Popradom. Dozvedela sa, že uvoľnené miesto zastával učiteľ Andrej Imrich, ktorý nastúpil do kňazského seminára v Bratislave. Stal sa kňazom a spišským pomocným biskupom.

Od ranného detstva cítila, že Pán ju pozýva k jeho úplnému nasledovaniu v zasvätenom živote. Toto povolanie sa postupne rozvíjalo vo vrúcnej modlitbe, duchovným sprevádzaním, podporou rodiny, zvlášť jej tetou Zuzanou, ktorá neskôr tiež vstúpila do Kongregácie Dcér Božskej Lásky. Usmernila ju na sr. M. Augustínu Štanclovú, vzdialenú príbuznú.

Jej túžba nasledovať Ježiša bola naplnená 30. 6. 1967, keď ešte v čase hlbokéj totality bola prijatá do Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Slovenskej provincii, vo Vrchlábí – Krkonoše (ČR). O necelé dva roky 17. 5. 1969 vstúpila do noviciátu a dostala rehoľné meno sestra Mária.

V reholi pokračovala v štúdiu na Strednej zdravotníckej škole v Trutnove, ktoré úspešne ukončila maturitou. Pôsobila ako zdravotná sestra v domovoch dôchodcov vo Vrchlábí, Újezdci u Klatova na Šumave a vo Vojkove u Benešova (ČR). Začiatkom roku 1986 bola preložená na Slovensko do Rúbane, okr. Nové Zámky, kde boli štátom sústredené sestry z rôznych rehoľných spoločenstiev v Charitnom domove. Pôsobila tam ako vedúca zdravotná sestra. Po páde totality diaľkovo študovala na Teologickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Štúdium úspešne ukončila 30. septembra 1994 promóciou s titulom magister.

V provincii vykonávala služby: predstavená komunity, provinciálna ekonómka, provinciálna radkyňa, provinciálna sekretárka. Pre službu provinciálnej predstavenej bola menovaná na dve funkčné obdobia 1994 – 2002. Postarala sa rekonštrukciu domov a o obnovenie činnosti pôvodných kláštorov vrátených po totalite: Trnava, Ivanka pri Dunaji, Prievidza, Michalovce, Dolná Krupá a Veľké Leváre. V Ivanke pri Dunaji (1994) zriadila Detský domov rodinného typu a v Michalovciach (1995) prvú Cirkevnú materskú školu na Slovensku po totalite. V roku 1997 presťahovala Charitný domov z Rúbane do nášho zrekonštruovaného kláštora vo Veľkých Levároch. V Žiari nad Hronom (1998) otvorila novú komunitu sestier. V Trnave pod jej vedením bola vybudovaná nadstavba (1998) a neskôr aj prístavba provinciálneho domu (2001).

V jubilejnom roku 2000 zorganizovala púť sestier do Ríma a po stopách zakladateľky Matky Františky Lechnerovej.

Veľmi jej záležalo na počiatkovej a permanentnej formácii a na odbornom vzdelaní sestier. Viedla prvé asociované členky pri Kongregácii Dcér Božskej Lásky na Slovensku.

Po skončení úradu provinciálnej predstavenej pôsobila ako katechéta v Bratislave – Rači. Do Košíc prišla v roku 2009 a takmer do konca života bola aktívna vo farskej katechéze, duchovnej a pastoračnej službe. Ľudia ju mali radi pre jej disponovanosť ochotne vypočuť a duchovne povzbudiť a poradiť.

Sestra Mária sa vyznačovala hlbokou vďačnosťou za dar povolania. Vo svojom povolaní bola šťastná a snažila sa byť verná v zachovávaní evanjeliových rád. Viedla k tomu aj mladé sestry a bola pre ne príkladom. Dôverovala im a zverovala im rozličné služby. Bola veľmi diskretná, učila tomu sestry – dodržať slovo, mlčať, povedať pravdu jasne a zreteľne. Do modlitby vkladala všetku dôveru a nádej v každodennom živote. V jej poznámkach čítame: „Modlitba je podmienkou víťazstva na zemi.“ V rámci osobnej formácie využívala nové možnosti štúdia dokumentov o rehoľnom živote a spiritualite Kongregácie, tiež sa rada zúčastňovala na sympóziách a stretnutiach na rôzne náboženské témy. Mala veľký záujem o dianie v Cirkvi a v Kongregácii nielen na Slovensku, ale aj vo svete. Ochotne a rada zúčastňovala na spoločných liturgických sláveniach vo farnosti, kde pôsobila, v katedrálnych chrámoch a na pútnických miestach. Mala hlbokú kultúru života: etiketu, pedagogický takt a zmysel pre krásno.

Bola cieľavedomá a neoblomná v tom, čo považovala za dôležité pre svätú Cirkev, Kongregáciu a sestry. Na prvé miesto nekládla svoje potreby, ale obetavo slúžila všetkým sestrám. Ako dobrá šoférka bola za každých okolností disponovaná pre túto službu predstaveným a sestrám, ktoré to potrebovali.

Posledný rok svojho života si plne uvedomovala závažnosť svojho zdravotného stavu. Usilovala sa tento kríž prijať v láske k Bohu a zjednotiť sa s trpiacim Kristom. Každodenné ťažkosti prežívala v tichosti, pokore, modlitbe a všetko odovzdávala Pánovi ako svoju obeť za Cirkev, Kongregáciu, nové povolania a príbuzných. V čase hospitalizácie v nemocnici sa vyjadrila: „Snažím sa aj v tomto prostredí apoštolovať, nakoľko môžem, dobrým slovom, trpezlivosťou a pokojom.“ Tento apoštolát priniesol svoje ovocie. Ošetrojúci personál sa o nej vyjadril: „Vyžaruje z vás veľká dobrota.“

Sr. Mária si plne uvedomovala, že sa blíži koniec jej pozemského života. To ju viedlo k intenzívnejšej osobnej modlitbe, túžbe po Eucharistickom Kristovi, ktorého denne prijímala.

V piatok dopoludnia 29. mája 2020 v prítomnosti Eucharistického Krista, sprevádzaná modlitbou jej rodnej sestry – sr. M. Felicitas, provinciálnej predstavenej a sestier komunity: sr. M. Hieronymy a sr. M. Faustíny a duchovného otca Štefana Nebesňáka v závere modlitby slávnostného ruženca odovzdala svoju dušu svojmu nebeskému Ženíchovi.

Drahá sr. Mária, ďakujeme Pánu Bohu za dar a svedectvo Vášho života.
Odpočívajte v pokoji.

V Košiciach na slávnosť Zoslania Ducha Svätého 31. mája 2020